

Punkt 2. Skulle det nu være en stor belastning, skal man altså bare huske på, at den belastning påfører Folketinget hver eneste dag gladelig alle de lønsumspligtige virksomheder, der nu engang er, og det er mange. Hvis man f.eks. tager et færgeselskab, som både leverer personbefordring og godsbefordring, altså erhvervsmaessig befordring, er den erhvervsmaessige befordring momspligtig og den personmaessige befordring lønsumsafgiftspligtig. Så de skal lave opdelingen og afregne moms på den ene del og lønsum på den anden del. Det er ikke noget, som jeg hører skulle være det store problem.

Selvfølgelig er der en administrativ opgave, der skal løses, men det er også en opgave, der kan løses, når først man har rettet sine systemer til. Derfor er der ikke tale om de voldsomme administrative byrder, som nogle af ordførerne har forsøgt at tale forslaget op til at medføre.

Jeg kan notere mig, at der især med Ny Alliances principielle tilslutning er et flertal for lovforslaget, men jeg håber, at det vil være muligt for os under udvalgsarbejdet at berolige de partier, der er bekymrede, sådan at det bliver muligt for os at få et endog endnu bredere flertal bag ved forslaget her. Det vil give en mulighed for, at vi får den klare konkurrence, og dermed at når en kommune vælger at udlicitere, kan vi også føle os mere trygge ved, at deres borgere får den bedst mulige service.

Kl. 14:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til skatteministeren. Der er en enkelt kort bemærkning. Hr. John Dyrby Paulsen.

Kl. 14:34

John Dyrby Paulsen (S):

Jeg vil godt kvittere for den positive indstilling til at samle så bredt et flertal i Folketinget som overhovedet muligt. Men jeg vil også godt sige, at så har vi måske et stykke vej at gå endnu. Men vi deltager gerne i arbejdet, og der er to ting, jeg skal have præciseret.

Det ene er: Som jeg hørte skatteministeren, var holdningen i virkeligheden, at før vi har den her kompensationsmodel på plads, så bliver det her forslag ikke sendt til afstemning her i salen. Det var det ene punkt.

Det andet punkt, jeg godt vil have en kommentar til, er: Der er sendt et høringssvar fra Landsforeningen af opholdssteder, hvor de gør opmærksom på, at de har nogle specielle forhold. Jeg ved ikke, om skatteministeren er klar med en kommentar til det og kan nævne lidt om

her, hvad den kommentar i givet fald vil gå ud på.

Kl. 14:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 14:35

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Først vil jeg sige, at jeg håber og sådan set også forventer, at det vil være muligt at have en kompensationsordning klar og kunne præsentere den, før vi vedtager forslaget. Men nu skal vi jo ikke gøre det mere besværligt eller mere ekstraordinært, end det er, at man vedtager et lovforslag uden at have en præcis model på plads for, hvorledes ting skal kompenseres. En række kompensationsordninger er mig bekendt strikket sådan sammen, at de i sidste ende skal forhandles mellem Finansministeriet og de parter, der skal kompenseres, typisk Kommunernes Landsforening eller Danske Regioner. Derfor afhænger det også af, i hvilken rytme og takt de forhandlinger falder på plads.

Det, der er vigtigt at sige, er, at det ikke er meningen, at statskassen skal være vinder. Meningen er, at den ekstra byrde, som der bliver lagt på kommuner og regioner her, bliver ført tilbage via en kompensationsordning.

Vedrørende spørgsmålet om Landsforeningen af opholdssteder forholder det sig sådan, at landsforeningen også har kontaktet Skatteministeriet og rejst en problemstilling, som vi ikke er blevet præsenteret for før, og vi er derfor nu i dialog med landsforeningen for at få en nærmere forståelse, også om en mulig løsning på lige præcis det problem.

Kl. 14:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er endnu en kort bemærkning. Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:36

Frank Aaen (EL):

Det er bare den her betragtning om, at der nu skal være lige vilkår. Der er ikke lige vilkår. Der er ikke lige vilkår mellem en skole, der udbyder rengøring, og ISS. Der er ikke lige vilkår mellem et privathospital, der har retten til at vælge de patienter, de gerne vil tjene penge på, og det offentlige sygehus, som heldigvis skal hjælpe alle, uanset hvor kompliceret det er, og som oven i købet skal rydde op efter det private hospital, hvis det laver fejl. Og der er ikke lighed inden for hjemmehjælpen, hvor den private hjemmehjælp kan tilbyde ekstra ydelser ved siden af,